

Θεατρικές πρώτες

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Τὰ πολεμικὰ Παναθήναια τοῦ 1940

Μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἀπερίγραπτοι πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀνέβηκαν τὴν Τετάρτην πού μᾶς πέρασε τὰ «Πολεμικὰ Παναθήναια 1940» ἀπὸ τὸν θῆσοσ τῆς ἡμικρατικῆς σκηνῆς. Καὶ μόνον ὁ τίτλος «Πολεμικὰ Παναθήναια», πού γιὰ τοὺς παλπούς Ἀθηναίους, δῆλους ἐξῆσαν τίς ἐνδοξες ἡμέρες τοῦ 1912-13, εἶνε κάτι συνώνυμο μὲ τὸ Ἑλληνικὸ μεγαλεῖο, θὰ ἀρκοῦσε ἴσως νὰ δικαιολογήσει τὴν καταπληκτικὴ κοσμοσυρροὴ προχτῆς τὸ ἀπόγευμα στὸ ταμεῖα τοῦ θεάτρου «Ρέξ».

Ὡστόσο, τὸ κείμενο τῶν Παναθηναίων τοῦ 1940, δὲν ὑστερεῖ καθόλου ἀπὸ τὰ ἀξέχαστα ἐκεῖνα ἱστορικὰ πολεμικὰ σκέτς τοῦ 1912-13 τῶν μακαριτῶν πιά, ἀλλὰ τόσο δοξασμένων Δημητρακοπούλου, Ἀννίνου καὶ Τσοκοπούλου, ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ σύγχρονος πόλεμος γιὰ τὴ Λευτεριά τῆς Ἑλλάδος, ὄχι μονάχα δὲν ὑστερεῖ, ἀλλὰ ξεπερνάει σὲ μεγαλεῖο τοὺς πολέμους τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ λεβεντιά, περνάει πάνω ἀπὸ τὸ σανίδι τῆς ἡμικρατικῆς μᾶς σκηνῆς, σὲ σειρά ἀπὸ χαριτωμένες σατυρικῆς σκηνῆς πού μᾶς δίνουν χαρακτηριστικώτατα τὴ ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ σύγχρονου μεγάλου καὶ ἡρωϊκοῦ πολέμου μᾶς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἐπιστράτεψιν τῶν ἀντρῶν καὶ τῶν παιδιῶν τῆς πατρίδας μᾶς γιὰ τὴ νίκη καὶ φτάνοντας ὡς τὴν καυστικώτερη σάτυρα γιὰ τὸν θάρβαρο ἐπιδρομέα.

Ρίγος συγκίνησης μεταδίδει ἡ Ἀθανάτη Μαρίκα μᾶς ὅταν θγαίνει ἀνάμεσα στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία νὰ μᾶς πεῖ ἄλλη μιὰ φορά ὅπως καὶ τότε, στὰ 1912, τὸ «γιὰ τὴ Λευτεριά θὰ τρέξει τώρα καὶ θὰ πάρει ἄρματα θάρειά κάθε παλληκάρι». Εἶνε ἀπερίγραφτος ὁ ἐνθουσιασμός πρὺ συνεπαίρνει τὸ κοινὸ στὸ σημεῖο αὐτὸ.

Πλάι στὴ μεγάλη Μαρίκα μᾶς ὁ Βασίλης Λογοθετίδης σὲ ρόλους μοναδικούς σκορπᾷ ἀκράτητη εὐθυμία ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος τῆς παράστασης. Κοντὰ σ' αὐτοὺς ὁ Γιώργος Παπᾶς, οἱ κύριοι Ἀρώνης, Γιαννίδης, Μορίδης, Ζερβός, Μουσσούρης, Λύδης, Βλαχόπουλος, οἱ κυρίες Ρ. Μυράτ, Ἀρώνη, Χαλκούση, Λώρη, Κοκόλα, Βολονάκη κλπ. σὲ χαρακτηριστικούς ρόλους συντελοῦν ἄλλοι περισσότεροι, ἄλλοι λιγώτερο στὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν πού σημειώνει ἡ ὥραία αὐτὴ παράσταση.